

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

var vel paa en Række Omraader større Risiko ved Investeringer, men det store Helhedsbillede gaar nærmest ud paa det modsatte. Under Krigen havde man en saadan Beskyttelse af dansk Erhvervsliv, at Investeringer kunde afskrives forholdsvis hurtigt, men de fleste af Investeringerne under Krigen medførte langt mindre Risiko end normalt. Endvidere har disse Selskaber, ganske uanset, om dette mit første Ræsonnement var rigtigt, dog nu i de sidste 7 Aar nydt fuld Frihed og kunnet udbetale nøjagtigt saa høje Udbytter, som de havde Lyst og Evne til. Endelig er det ikke rigtigt, at disse Selskaber stilles lige med de gamle Selskaber. De faar nemlig det Fortrin fremfor de gamle, at de vel paa samme Maade som de gamle Selskaber kan forhøje de til-ladte Gennemsnitsudbytter med en Fjerdedel under ganske særlige Betingelser, men den Basis, hvorpaa Forhøjelsen sker for de nye Selskaber, er de høje Udbytter, de har haft Mulighed for at udbetale i de hidtil forløbne Aar.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen mente, at der i Tilføjelsen til § 3, 1ste Stykke, laa en Opfordring til at udbyde Aktier til Underkurs. Det kan formodentlig ikke være helt alvorligt ment; jeg maa formode, at det ærede Medlem ikke er bekendt med, at det ifølge Aktieselskabsloven er forbudt at udbyde Aktier til under Pari.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby maa ikke have lagt Mærke til Formandens Bemærkning om, at der var en Trykfejl i Lovforslaget; det er vist tilstrækkeligt Svar paa første Del af det ærede Medlems Bemærkninger.

Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa, at man under Udvalgsbehandlingen, da denne Lov sidst var for her i Rigsdagen, havde fremhævet det ønskelige i, at man næste Gang fik god Tid til Behandlingen. Jeg har været opmærksom paa dette Ønske; det har imidlertid været umuligt for mig at efterkomme det, eftersom det kun er en lille Maanedes Tid siden, Regeringen begyndte sin Virksomhed, og det var nødvendigt for mig at fremsætte et nyt Forslag straks, saa vi kunde faa en Vedtagelse igennem inden Udgangen af dette Aar. Det var vel i saa Fald naturligt, at jeg fremsatte et Forslag, der laa saa nær som muligt op ad, hvad jeg anser for den rigtige økonomiske Politik i den givne finansielle Situation.

Jeg tror ikke, jeg vil gøre flere Bemærkninger til de ærede Ordførere. Vi faar nu Lejlighed til at drøfte Enkelthederne i

et Udvalg; jeg haaber da, at vi kan naa frem til et Resultat, der kan gennemføres saa betids, at Loven kan være færdig inden Udgangen af dette Aar.

Axel Kristensen: Den højtærede Handelsminister talte om, at man kunde gaa ud fra som en Selvfølge, at Aktionærerne krævede det højest mulige Udbytte. Det tyder ikke paa, at den højtærede Minister kender ret meget til Aktionærers Mentalitet i Virkeligheden. Det er nemlig ganske galt. Det sker, at der er visse Mennesker, der slaar sig sammen og prøver saadanne Ting som at tage Magten i et Selskab for at plyndre det — det skal ikke benægtes —, men som Regel bliver det netop afslaaet af de normale Aktionærer, der ikke vil være med til noget saadant. Det er altsaa ganske urigtigt. Det viser jo netop, at jeg har Ret, naar jeg siger, at den højtærede Handelsminister ved at forelægge dette Lovforslag udtrykker en tydelig Mistillid til de paagældende Befolkningsdele og til de Erhvervsgrupper, som arbejder med Aktieselskaber. Jeg vil blot hævde, at det er en ganske forkert Opfattelse, og den kan aldeles ikke dokumenteres med, hvad der faktisk sker. Vi har haft uhyre mange Aktieselskaber, der har konsolideret sig saa stærkt, at de i Virkeligheden er for stærkt konsoliderede, fordi Pengene i for høj Grad er blevet bundet inden for enkelte Virksomheder, medens det havde været bedre, om de var blevet spredt ud paa flere Hænder, og til ikke saa store Selskaber, men til flere selvstændige Virksomheder. For at undgaa enhver Misforstaaelse vil jeg gerne sige, at vi ikke ønsker de størst mulige Udbytter, saadan som den højtærede Handelsminister sagde.

Den højtærede Handelsminister har ikke forstaaet det, jeg sagde om Underkurs. Jeg talte aldeles ikke om at udbyde Aktier til under Pari. Det, jeg talte om, var, at hvis Aktierne stod i f. Eks. Kurs 150, vilde man ved en Udvidelse af Aktiekapitalen, naar det højeste Aktieudbytte, man kunde faa af den Kapital, man indskød, var 6 pCt., tvinge Selskaberne til at sælge til en Underkurs, til en Kurs under det, hvortil Aktierne var noteret, altsaa i Virkeligheden give Aktionærerne en Kapitalfordel for at sikre dem en rimelig Rente af de Penge, de paa ny skulde indskyde i Aktieselskabet.

Ogsaa med Hensyn til de Selskaber, der er oprettet under Krigen, synes jeg, det klart fremgaar, at den højtærede Handelsminister ikke kender Forholdene rigtigt, idet han gaar ud fra som selvfølgelig, at disse har betalt